

Rezumat Floare Albastra

Poezia apare in revista Convorbiri literare la 1 aprilie 1873. Este printre primele poezii publicate in revista Convorbiri literare. Inainte de aceasta poezie era publicata "Venere si Madona", "Epigonii", "Mortua est".

Poezia are ca motiv "floarea albastra", un motiv romantic, care apare si in alte literaturi, in literatura germana Novalis intr-un poem romantic, unde floarea albastra se metamorfozeaza in femeie luind chipul iubitei si tulburind inima eroului.

Motivul "florii albastre" mai apare si la Leopardi, iar la Eminescu floarea albastra reprezinta viata. Albastrul simbolizeaza infinitul, departarile marii si a cerului, iar floarea simbolizeaza fiinta care pastreaza dorintele, pe care le dezvaluie cu vraja.

Poezia este conceputa din doua parti corespunzatoare a doua tipuri de idei, de cunoastere: in primele trei strofe cunoasterea filosofica absoluta, iar in partea a doua (5-13) cunoasterea terestra prin intermediul dragostei. Cele doua parti ale poeziei sunt legate de o strofa, cea de a patra, care contine reflectiile poetului si contine in ea inceputul ideii din ultima strofa. Poezia este alcatuita sub forma de monolog intrerupt de dialog. In primele trei strofe poetul contureaza domeniul cunoasterii filosofice. De la elementele genezei "intunecata mare" pina la un intreg univers de cultura reprezentat de "cimpiile Asire", "piramidele inechitate". In aceste trei strofe iubita defapt aduce un repros iubitului care ni se sugereaza ca sa izolat in universul fericit dar strimt al lumii pamintesti. Este o ipostaza a poetului in care se repeta ideea sugerata de prezenta chiar in primul vers, a adverbului "iar".

De aici si indemnul din ultimele versuri ale strofei a treia:

"Nu cauta in departare
Fericirea ta, iubite!"

Strofa a patra e strofa de tranzitie, de legatura intre cele doua ipostaze ale cunoasterii. Strofa aduce consimtamintul de moment al poetului la dulcea chemare a iubitei. Sint surprinse inca din aceasta strofa gesturi tandre, calde, ocrotitoare: "Dulce netezindu-mi parul", gestul care se presupune ca vor fi urmate si altele daca poetul va cobori din cerurile nalte.

Adjectivul devenit substantiv diminutivat "mititica" sugereaza pe de o parte dragostea fata de fiinta iubita dar si distanta enorma intre gindurile si preocuparile inalte ale poetului, in comparatie cu lumea terestra. La reprosul iubitei, poetul raspunde cu o tacere, care deschide drum meditatiei din ultima strofa, mai ales din versul: "Totusi este trist in lume".

in partea a doua a poeziei avem celalta cunoastere, cea terestra cunoastere prin intermediul iubitei dragoste la care este chemat iubitul de catre iubita. Daca in "Dorinta" si in "Sara pe deal" intregul

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

ritual al dragostei era din perspectiva barbatului, in "Floare albastra" iubita este vicleana, ademenitoare promitindu-i iubitului o lume de bucurii si de farmec.

Cadrul natural, unde este chemat iubitul este cadrul cu verdeata, cu izvoare ce pling in vale sau stinci inalte si prapastii marete. La aceste se mai adauga si ochiul de padure inconjurat de trestie si incarcat de foi de mure. Gesturile iubitei sunt sagalnice, in timp ce iubitul ii va spune "povesti si minciuni", ea, iubita va incerca pe un fir de romanita dragostea lui.

Chemarea este tentanta, pentru ca iubita este ca in "Dorinta" frumoasa; de "soarelui caldura" fata va fi "rosie ca marul" in timp ce cu parul ei de aur ii va astupa gura.

Aceasta invitatie sigur ca este urmata de sarutari date sub palarie pentru ca sa nu fie vazuti de nimeni.

La ivirea lunii printre crengi inlantuiti in git cei doi indragostiti vor porni in sat spre vale, dindu-si pe sarutari pe cale. Ajungerea la al portii prag va fi urmata de vorbe in intunecime, dupa care urmeaza inevitabila despartire. Dupa ce ea dispare in timp ce iubitul coplezit de navala sentimentului ramine ca un stilp in luna. Cele trei epitete "ce frumoasa, ce nebuna, dulce floare" cuprinse in versuri exclamative exprima intensitatea sentimentului, defapt epitetul "dulce" apare in mai multe situatii: "dulce floare, dulce minune". isi schimba sensul si valoarea gramticala "Dulce netezindu-mi parul" apropie pe iubiti prin gest; "Dulci ca florile ascunse" sugereaza puritatea. Pentru ca in final sa apara in "dulce minune" epitet cu valoare de simbol de data aceasta care sugereaza ca apropierea de fiinta iubita este egala cu miracolul, astfel incit epitetul devine metafora.

Ultima strofa aduce ideea despartirii, a stingerii dragostei, iar repetitia "floare albastra" subliniaza intensitatea traiirii generata de contrastul dintre iluzie si realitate accentuata de acel "totusi".